

залишалася стабільно високою, при цьому перебіг пневмонії характеризувався, як правило, тяжким перебігом, двобічним ураженням легень та потребою в кисневій підтримці.

ОСОБЛИВОСТІ СУЇЦИДАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ ПРИ ДЕПРЕСИВНИХ РОЗЛАДАХ У ПОХИЛОМУ ВІЦІ

FEATURES OF SUICIDAL BEHAVIOR IN DEPRESSIVE DISORDERS IN OLD AGE

Fedorenko T.V., Assist. Borysenko V.V.

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія»

Кафедра психіатрії, наркології і медичної психології

Актуальність дослідження. За останні десятиліття відзначається значний ріст депресивних розладів у структурі психічних та соматичних захворювань. У зв'язку зі значними демографічними змінами видозмінюється і вікова структура депресій, з тенденцією до накопичення цієї патології в похилому віці. На тлі соматичної патології, зниження соціального функціонування та інших факторів вростає суїцидальна активність при депресивних розладах, що стає не тільки медичною, а і соціальною проблемою, якій не приділяється достатньої уваги в нашому суспільстві.

Мета дослідження. Проаналізувати взаємозв'язок між ступенем виразності клінічних проявів депресій в динаміці у похилому віці та суїцидальною активністю для можливості прогнозування та профілактики суїцидів.

Матеріали та методи дослідження. З метою виконання дослідження було обстежено в динаміці захворювання 34 пацієнти з депресивними розладами різної етіології віком від 60 до 79 років, що перебували на стаціонарному лікуванні в ПОКПЛ ім. О.Ф. Мальцева. Для збору інформації використано клінічне інтерв'ю, оціночна шкала депресій Монтгомери-Асберга MADRS (Montgomery—Asberg Depression Rating Scale, 1979) та шкала оцінки ризику суїциду ШОПС (The SAD PERSONS Scale, Patterson et al. 1983).

Результати дослідження. За даними клінічного інтерв'ю шкали MADRS виділено три кластери ступеню проявів депресії: легкий, помірний і тяжкий на різних етапах захворювання та низький, середній, високий та дуже високий ризик суїциду за шкалою ШОПС. Співвідношення між ступенем прояву депресії та виразністю суїцидальної активності в даного контингенту хворих не виявлено. Але такі фактори, як зловживання алкоголем, наявність парасуїцидів в анамнезі, загострення тяжких хронічних соматичних захворювань та відсутність соціальної підтримки, на пряму корелюють зі ступенем ризику суїциду.

Висновки. Отримані результати свідчать про те, що ризик суїциду при депресіях в більшій мірі залежить від окремих анамнестичних факторів, а не від тяжкості проявів депресії, що необхідно враховувати при профілактиці суїцидів та лікувальній тактиці при депресивних розладах в похилому віці.

СХИЛЬНІСТЬ ДО АДИКЦІЙ СТУДЕНТІВ ВНЗ МЕДИЧНОГО ПРОФІЛЮ

THE TENDENCY TO ADDICTION OF MEDICAL STUDENTS

Gavryluk I.O., Vesnanko D.P., Assist. Borysenko V.V.

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія»

Кафедра психіатрії, наркології і медичної психології

Актуальність дослідження. Останнім часом проблема адиктивної поведінки молоді набуває актуальності у всіх державах світу в тому числі й Україну. Докорінні відмінності стереотипів мислення та світогляду послідовних генерацій, вихованих у різних соціально-економічних умовах є основою передумовою формування адикцій, на тлі затьожної політичної, економічної та соціальної кризи в країні. З огляду на стрімкий розвиток техногенних підходів до оптимізації навчального процесу, що призводить до збільшення обсягу навчальної інформації, зростають вимоги до освітньо-кваліфікаційного професійного рівня осіб, що безпосередньо супроводжується психологічним навантаженням на особистість крізь дію різноманітних соціально-економічних та психогенних чинників. З огляду на це найбільш схильними до адикцій стають студенти медичних вищих навчальних закладів, оскільки навантаження на недостатньо сформовану психіку зростає, що, у свою чергу, безпосередньо стає одним із чинників, що впливає на рівень поведінкових розладів: адикцій (залежностей), девіацій та різноманітних хвороб.

Мета дослідження. Проаналізувати наявність, рівень схильності до різноманітних залежностей та загальносхильності до адикцій студентів медичного профілю.

Матеріали та методи дослідження. З цією метою було проведено експериментальне дослідження серед студентів ВДНЗУ «УМСА». Вибірку склали студенти медичного та стоматологічного факультетів у кількості 93 осіб, віком від 18 до 25 років.

Для збору інформації нами була використана «Методика діагностики схильності до 13 видів залежностей, Лозова Г.В.», що дає змогу визначити схильність обстеженого до 13 видів залежностей (хімічних та нехімічних) та дозволяє діагностувати загальносхильність до адиктивної поведінки.

Результати дослідження. За даними експериментального дослідження високі показники адиктивних схильностей показали студенти за субшкалами комп'ютерна залежність, любовна та сексуальна залежності, харчова залежність, алкогольна залежність. Також відзначено значний процент студентів, що мають середній рівень загальної схильності до залежностей.

Висновки. Отримані результати свідчать про необхідність більш глибокого вивчення предикторів формування та розповсюдженості окремих видів адиктивних схильностей для розробки алгоритмів профілактичних заходів щодо формування адикцій у студентів медиків в рамках як навчально-виховного процесу, так і на рівні психологічної допомоги в окремих випадках.